

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896.

Schatten der goddeloosheid doen geen nut; maar de gerechtigheid redt van den dood.

SALOMO.

15 Juli 1915.

No. 14

20e Jaargang.

DE WET DER TIENDE.

Het inacht nemen der tiende-verplichtingen van God bevelen.

Toespraak gehouden in den Salt-Lake-Tabernakel op Zondag 11 Jan. 1914,
door

OUDERLING JAMES E. TALMAGE
van den Raad der Twaalven.

Overeenkomstig gebruik en aanstelling zijn wij tezaamgekomen om den waren en levenden God te aanbidden. Die aanbidding is goed en welbehagelijk voor Hem aan wien zij wordt opgeofferd, en heeft den meesten invloed ten goede op ons die deze offerande doen, wanneer zij namelijk bestaat in pogingen om te doen wat de God die wij aanbidden ons wenscht om te doen. De Heiligen der Laatste Dagen zijn bekend om den eenvoud van handeling in hunne toewijdingsdiensten, en om de meest volstreckte afwezigheid van ritus en vormendienst; en zulks is in overeenstemming met ons geloof dat eeredienst en aanbidding geene zaak van vormen is, noch van ceremonieel; noch is het gebed een zaak van woorden en van houding; maar dat daarentegen deze dingen bestaan in eene ernstige poging om den wil des Heeren te leeren en te doen, om van Hem en van zijne hoedanigheden onderwezen te worden, en, voor zoover als onze menschelijke aard dat toestaat, hiervan een deel te nemen, opdat wij aandeelhouders mogen worden of zijn in de volmaaktheid der Godheid.

Gebed is noodzakelijk voor de ontwikkeling der ziel. Door onzen Vader die meer weet en kent van de menschelijke natuur dan wij, wordt zulks verlangd, niet voor zijn eigen vergrooting en verheerlijking, maar voor het opheffen van de ziel. Hoewel de gebeden van zijne nederige kinderen, en de zangen van het toegewijde hart, naar Hem opstijgen en Hem eene zoete reuke zijn en vreugdeverschaffen, toch zou Hij God zijn zonder onze gebeden; maar zonder gebed zouden wij niet zijne erkende en beproefde kinderen zijn.

In het streven om zijnen wil te doen dienen wij Hem het best; en om zijnen wil te doen moeten wij dezelve kennen; en om te kennen dienen wij te ondernemen om te leeren, opdat wij strikt en met trouw zijne wetten en verlangens in acht zullen nemen.

Dit leven van ons is vóór alles een praktisch leven. Veel hebben wij ons bezig te houden met stoffelijke dingen en met wereldsche zaken. Het is niet gansch en al eene zaak van geestelijkheid alleen — deze sterfelijke loopbaan waar wij zijn geïntroduceerd. Wij vinden het hier noodig elkander te kennen, het menschdom, en ook de wereld, te kennen. De mensch die zijn leven doorbrengt in gekluisterde afzondering, of die zichzelf der wereld afscheidt in de cel van een kluizenaar, zich geheel verliezende in zelfzuchtige wijding, intusschen zijne plichten jegens zijne medemenschen verwaarlooze, is geen waar Christen; want Christus leerde noch volgde zoodanig een leven, maar waarschuwde zijne discipelen daarvoor in het bijzonder. Onze tijdperken van persoonlijke en intieme omgang met God kunnen, en zonder twijfel, in menige gevallen zijn ze, alle te weinig en te kort.

De mensch dient te bidden wanneer hij in overeenstemming met God wenscht te zijn — overluid bidden en in het geheim zooals het schikt, en dan kan hij voortgaan, verfrist door zoodanig een omgang, met den geest van gebed in zijn hart, om te werken voor de vervulling van zijne bede.

De mensch kan niet leven als hij ontstoken is van alle lichamelijke noodzakelijkheden; voedsel dient hij te hebben, kleeding en onderdak, alsmede zijn hem inwerkelijkheid benoodigd de middelen tot intellectueel vermaak en ontwikkeling, en ook de redelijk verlangbare gemakken des levens. Alle deze dingen behooren tot datgene wat wij wereldsche weelde noemen, en in ons tegenwoordig stelsel wordt zulks uitgedrukt door dat eene woord, „geld”. Is het niet waar dat geld of het gelijke van geld — de noodzakelijke dingen waarmede men geld kan koopen — geteld moeten worden onder de noodzakelijkheden des levens? Weelde, herhaal ik, is eene gave van God, en kan gebruikt worden tot zijne heerlijkheid, en voor de verheffing van het menschdom. Door verkeerd begrip en verkeerde toepassing hooren wij dikwijls zeggen dat geld de wortel is van alle kwaad; maar de Schriften zeggen zulks niet. Het woord van God verklaart dat de geldgierigheid de wortel is van alle kwaad. Zoo iemand zijn hart gezet heeft op de dingen dezer wereld, met uitsluiting van al het andere, dan is zijn verstand en gemoed niet in evenwicht. Zijne machten om helder te zien en de schikking van het behoorlijk perspectief is verward. Weelde is den mensch verleend als zijn tijdelijk bezit, tot gebruik en dienst. Hij bracht geen geld met zich, noch kan hij het medenemen; als beheerder er van is hij slechts een tijdelijk rentmeester en zekerlijk zal de dag

komen wanneer van hem verlangd zal worden rekenschap te moeten geven van zijn rentmeesterschap. „De aarde is des Heeren, met hare volheid;” en met de erkenning van dat boven alles staande bezit van eigendom, verlangt de groote Landheer van zijne huurlingen eene rente van hun tijd en hunne bezittingen. In de erkenning van onze verhouding tot Hem, als huurling tot den eigenaar, wordt van ons verlangd een zevende van onzen tijd uitsluitend hem te wijden, één dag van de zeven; en hoewel wij ten allen tijde in het werk van God betrokken dienen te zijn, op dien dag, welke heilig genoemd wordt, wordt heel onze persoonlijkheid verlangt. Van onze bezittingen heeft hij gezegd zouden wij Hem, voor zijn werk en voor het volbrengen van zijne oogmerken, een behoorlijk deel geven.

Een voorbeeld van dezen eisch wordt daargesteld in het systeem bekend als de tiende, wat bestaan heeft onder het mensdome van af het begin harer geschiedenis. Veel belangstelling wordt in dezen tijd omtrent tiende aan den dag gelegd door de verschillende godsdienstige en beweerde Christen-secten van den dag; laat het evenwel geweten worden dat de tiende niet speciaal een Christelijke instelling is, behoorende alleen tot een der vereischten van het evangelie. Gestreng reeds werd het verlangd onderwijl het volk leefde onder de Wet; en, meer nog, zelfs heiden-natiën hebben het erkend. Tienden werden geïnd in Egypte; de Grieken, de Romeinen, de Babyloniers en de Assyriërs, de inwoners van Carthage, de Arabieren en de Chineezers, allen hebben de wettigheid der kerkelijke tiende erkend; en de tiende-basis is datgene waarop het belastingstelsel nog heden ten dage onder de Mohamedaansche volkeren is gegrondvest. De reeds vroege aanhaling ervan in de Schriften, bij ons als de heilige Bijbel bekend, is geene uitvaardiging, maar eene aanmaning tot onderhouding van datgene wat alreeds bekend was. Het volk van de wereld, de Christen-volkeren, ontwaken thans tot het besef van het feit dat de groote wet der tiende onder hen verwaarloosd is geworden. Een bibliotheek, welke wij kortgeleden onderzochten bezat 550 boeken, brochures en tractaten, welke gedurende de laatste weinige jaren zijn uitgegeven, geworden over het onderwerp der tiende-betaling; en de verklaring wordt gemaakt door theologen, dienaren des woords in de verschillende kerken, alsmede door geleerde leeken eveneens, dat de kerk, als eene instelling, nimmer ten volle in hare zending zal slagen, dan nadat het volk de van Godswegen ingestelde wet der tiende erkend. In een zeker boek zijn in 't kort de meeningen van 350 mannen en vrouwen, geleerden en specialiteiten, openbaar gemaakt, allen verklarende dat de Christenwereld haar inzicht heeft verloren van de bijdrage welke Jehova verlangt van zijn volk. In die publicatie is, naar wij ons herinneren, verklaard dat de Christelijke kerk in de

Vereenigde-Statē, en bij die verklaring bedoelen wij niet één zekere kerk, of eene andere, maar de Christelijke kerken en instellingen in het algemeen, omvattende alle secten op Christelijken grondslag, in de Vereenigde Statē, — niet een tiende ontvangt van de inkomsten harer leden, maar ongeveer een zestiende van een procent. De vraag wordt gesteld: „Hoe kunnen onze kerken onder zoodanige toestanden welbehagelijk zijn in de oogen des Heeren?” en de erkenning wordt gemaakt dat zij niet welbehagelijk zijn. Wij zullen de vrijheid nemen u enkele regelen voor te lezen geschreven door een leek, die de godgeleerdheid tot zijn studie heeft gemaakt, en die bijgedragen heeft tot eene samenvoeging van meeningen en uitdrukkingen betreffende de wet der tiende. Hij zegt:

„Wij allen, leeraars en leeken tezamen en gelijk, leven onder Gods wet van tiende. Wij kunnen die wet gehoorzamen en er het loon voor oogsten dat namelijk elk eerlijk man geniet in het betalen van zijne schulden; wij kunnen dezelve ongehoorzaam zijn en lijden de straffen van ongehoorzaamheid. Een der persoonlijke straffen is de overal merkbare onverschilligheid van de kerkleden betreffende hunne verplichtingen om de kerk te ondersteunen, hare ambtenaren, en hare ontwikkelingen en verbeteringen op het gebied der zending. Een andere straf is dat het de zin der geldgierigheid kweekt en bevordert, wat namelijk verband houdt met één gebod van de tien die wij heel ons leven kunnen overtreden zonder het te weten. Onze vrienden en naasten kunnen zulks weten, en weten het inderdaad, en merken op en lichten toe de vermeerdering daarvan en de macht en heerschappij die dat over ons uitoefent als wij ouder worden. Het treurigste en het meest vernederende resultaat evenwel van ongehoorzaamheid aan Gods wet der tiende is de merkbaarheid in de kerk zelve. In plaats van de strengste mannen aan te stellen om de fondsen te innen, wordt van dezen bedelaars gemaakt. In plaats van een overschot in alle zendingsfondsen en genootschaps-bezittingen, is er een voortdurend te kort, of vrees daarvoor. In plaats van „spijze in mijn huis”, is er ledigheid. In plaats van de blijheid der voorspoed, is er de naarheid die altijd schuld volgt, of vrees voor schuld. In plaats van een open en uitnoodigende deur voor de meest edele en aantrekkelijke roeping in de wereld, het bedienaars-schap namelijk van Jezus Christus, eene deur, de intrade waarvan bestormd zou worden door duizenden der meest intellectueelen, der best opgevoeden en meest toegewijde jonge mannen van ons land, was het niet om het waarschuwendē uithangbord wat wij boven die deur hebben geplaatst. Het opschrift daarop luidt: „Allen die hier binnen komen moeten niet alleen practische bedelaars zijn voor al het geld noodig de zaken te behartigen die Jezus ter harte gaan, maar eveneens moeten zij dikwijls de meest practische bedelaars zijn voor hun eigen onderhoud en dat van hunne

familie." Geen wonder dat de begaafsten en de besten onzer studenten in onze instituten verlangend zijn om naar vreemde landen te worden gezonden. De meesten hunner onderwijzen tienden en laten het bedelen thuis gedaan worden in de kerken." (Thomas Kane, in „Een Inleiding" tot „Kleinoodiën omtrent Tienden.")

Ik erken dat dit eene ernstige beschuldiging is van het volk wat beweert en belijdt te leven onder de Christelijke verlangens. Ik ben eenigzins belangstellend geweest, en laat mij zeggen, heb mij ook eenigzins geamuseerd, over het feit dat, wijl wij in het uitnemende werk aanhalingen hebben van 350 mannen en vrouwen van uitstekende bekwaamheden, ons vertellende wat gedaan is geworden, het geringe, en wat gedaan zou moeten worden, het vele, in deze verwaarloosde zaak, niet één woord gezegd is geworden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, welke niettegenstaande de eenige kerk is in den tegenwoordigen tijd die beweert te werken onder de wet van tiende. Het kan niet zijn dat de schrijver onbekend was met datgene wat deze Kerk heeft gedaan en doende is. Wij gelooven niet dat hij nimmer gehoord had van het „Mormonisme" omreden, gij weet, de „Mormoonsche" Kerk, ofschoon in aantal der leden klein, is voor goed en voor kwaad bekend over heel de wereld. Ik heb ondervraagd, en tot heden toe heb ik geen voldoende antwoorden ontvangen omtrent mijne vragen waarom deze Kerk, die levende is onder de wet der tiende, voorbij was gezien in dit overzicht van het onderwerp.

(Wordt vervolgd.)

VERSLAG DER ALGEMEENE JAARLIJSCHER CONFERENTIE.

De algemeene jaarlijksche conferentie der zending in Nederland, werd ook dit jaar wederom gehouden te Rotterdam, en wel op Zondag 4 Juli,

Weliswaar mochten we ditmaal niet het genoegsmaken enkele onzer buitenlandsche autoriteiten met ons te hebben, zooals andere jaren zulks tot heden toe het geval was, maar wij twijfelen niet of wij spreken in den geest van al de aanwezigen in de drie vergaderingen dien Zondag belegd, wanneer wij zeggen dat eene aangename en opgewekte geest de samenkomsten kenmerkte zoowel dit jaar als andere tijden wanneer de honderden opkwamen om te luisteren naar datgene wat mede onze buitenlandsche zendingsautoriteiten hadden mede te deelen.

Onder begunstiging dan van het schoonste zomerweer wat zich denken laat, hadden de samenkomsten plaats, ditmaal onder leiding van den conferentie-president van Rotterdam, Ouderling B. Postma.

Nadat om 10 uur in den morgen de vergaderden tot de orde waren geroepen, werd aangevangen met een der liederen Zions te zingen door heel de schare, waarna broeder G. Jongejan voorging in gebed. Hierna zong het Rotterdamsche zangkoor een lied. Een kort maar welgemeend welkomstwoord werd den saamgekomenen toegeroepen door den leider, waarna het woord gegeven aan Pres. Wilford B. Murray, leider der hoofdafdeeling te Amsterdam. In korte en duidelijke trekken wordt uiteengezet dat de boodschap van het Mormonisme niet is om der wereld een nadeel te berokkenen zooals zoo vaak door tegenstanders wordt beweerd, maar dat daarentegen de verspreiding van het hoogste goed het doelwit is van de zendelingen uit verre landen naar hier gekomen. God heeft geopenbaard dat wij als menschen zekere verplichtingen hebben te vervullen, en waar voorheen die verschillende verplichtingen den menschen door apostelen en profeten werden voorgehouden, zoo heeft de Heer in deze dagen van die zaken een hernieuwde uitgave gegeven. Met korte trekken wordt nog gewezen op de persoonlijkheid der Godheid, en aangetoond dat het bepaald noodig is te weten wat voor soort Wezen de Vader is, daar wij Hem zonder dat niet met volle besef en met volle toewijding zullen kunnen dienen. Vele menschen — zoo spreker — hebben geene behoefte aan godsdienst, maar de drang der tijden zou ons evenwel moeten nopen een onderzoek in te stellen naar die boodschap welke met dezelfde kracht en met hetzelfde gezag als voorheen der wereld wordt verkondigd.

Ouderling Borgan Anderson van de Groninger Conferentie wordt thans het woord gegeven. Spreker begint met te wijzen op een oude spreuk, waarin wordt gezegd dat zoo wanneer iemand een anders geld rooft, hij slechts weinig rooft. Die evenwel onzen goeden naam rooft rooft de kroon. Toch hebben de heiligen der laatste dagen zich dikwijls moeten laten welgevalen dat hun goeden naam geroofd werd, evenals zulks ook voorheen het geval was met hen die den Heiland volgden. Evenwel, hen verbleef den Heiligen Geest, en zoo ook ons. De invloed van dien geest, niet te rooven of te ontvreemden, gaat heel de wereld door, en door bemiddeling van het evangelie neemt die invloed jaar op jaar toe, zelfs in de gedachten en uitdrukkingen en geloofsformuleeringen van hen die gansch vreemd zijn aan de prediking van het Mormonisme. Was het niet om den naam „Mormoon”, de menschen zouden dezen godsdienst bij duizenden en duizenden aanvaarden, wijl de beginselen ervan zóó logisch, zóó rein, en zóó eenvoudig zijn, dat niemand ter wereld, zich, kon hij beschikken over een onbevooroordeeld gemoed, er tegen zou wenschen te verzetten.

Na met een sterk en vreugdevol gegeven getuigenis te hebben besloten, wordt het woord gegeven aan Ouderling Bote Dokter, reeds sedert geruimen tijd van zijne zending ontslagen, maar wegens mobili-

satie-toestand nog hier te lande. Wat worden wij — zoo zegt spreker, — toch verkeerd begrepen en verstaan. Niettegenstaande alle getuigenissen schijnt de wereld geen gevoel voor waarheid te hebben. Ook was het zoo voorheen en altoos. In Christus' dagen eveneens waren het slechts weinigen die naar de getuigenis van Hem wenschten te luisteren. Toch echter dient het volk, evenals toen, gewaarschuwd te worden. Dan pas is de last daaromtrent van onze schouders af gewenteld, en verblijft de vrije keuze aan hun. Verzekeringen worden voor dit leven afgesloten en alle pogingen in het werk gesteld om te trachten den levenstoestand hier zoo goed mogelijk te doen zijn. Vanwaar dan die zorgeloosheid met berrekking tot het hiernamaals wat voor iedereen zeker te komen staat?

Het koor zingt hierop een der liederen uit onzen zangbundel,

Daarna wordt het woord gegeven aan zuster Helena Feltzer. Zr. Feltzer vertelt de aanwezigen dat zij, op het punt staande thans weer naar het land Zion terug te keeren, hier twee en een half jaar heeft doorgebracht om hare vrienden en familieleden het evangelie te boodschappen wat reeds sedert jaren voor haar en voor haar overleden echtgenoot in zijne dagen, een bron is geweest van geluk en vreugde. Spreekster wekt in het bijzonder de jonge menschen op om den Heer te dienen, daar Zijnen dienst het hoogste loon waarborgt, zoowel hier als hiernamaals. Met enkele woorden wordt gewag gemaakt van wat door spreekster ondervonden is in het land der „Mormonen” wat duidelijk aan den dag legt het feit dat de lasteringen zoo vaak en menigvuldig uitgestrooid inderdaad slechts als vuige laster en hoon is te kenmerken. Nadat nog gewezen is op de plichten der leden om het lokale priesterschap met vreugde en liefde in de huizen te ontvangen zoowel als de zendelingen, wordt besloten met te wijzen op den twijfel en de noodlottige gevolgen daarvan.

Ex-president Charles S. Clark van de Amsterdamsche Conferentie, sedert eenige dagen eervol en onder dankzegging voor de der zending bewezen diensten, ontslagen, wordt thans het woord gegeven om enkele zinnen te zeggen ten afscheid. Na verhaald te hebben de omstandigheden waaronder de eerste Joseph Smith zijn eerste visioen ontving, beaamt spreker hetgeen reeds door zijn opvolger van te voren was gezegd, dat namelijk het menschdom langzamerhand den invloed ondergaat van het Mormonisme, en de inzichten der kerken zich meer en meer gaan keeren in de richting van die godsdienst welke voor eeuwen geleden reeds verkondigd werd, en waarvan, zoo gelooven wij, thans eene vernieuwde uitgave is verschenen.

God lief te hebben en opofferingsgezind te zijn zijn de vruchten die noodwendig door een weloverwogen en op goede gronden gebaseerd Christendom moeten worden voortgebracht, terwijl voorts de aandacht wordt gevestigd op de zoo zeer met dit ideaal verschillende praktijken

die ten huidige dage door datzelfde Christendom worden gedaan. Willen wij succes hebben in het leven hier en hierachter, dan hebben wij hooge idealen te stellen en die idealen tevens in toepassing te brengen. Met een woord van dank aan allen die onder het geven van een eerlijke en vaste getuigenis der beginselen door ons voorgestaan, besloten.

Nadat het koor tot slot een lied heeft gezongen, wordt deze samenkomst tot een einde gebracht door dankgebed uitgesproken bij monde van broeder C. de Jong, van Rotterdam. De middagvergadering, aangevangen om 2 uur, wordt, nadat door de vergaderden „Komt Heil'gen komt!” gezongen is geworden, geopend met gebed door broeder J. Dokter, eveneens van de Rotterdamsche vertakking.

Vervolgens zingt het koor weer een lied. De verschillende autoriteiten der Kerk, en der zending in Holland, worden voorgesteld, en gebruikelijk goedgekeurd en ondersteund, bij monde van den leider, Pres. B. Postma. Door Pres. Le Grand Richards, zending-leider, wordt een lid bevestigd door het opleggen der handen, terwijl nadien nog een kind wordt ingezegend door Ouderling W. B. Murray.

Pres. P. Lee Nebeker, leider van de Arnhemsche hoofdafdeeling, wordt thans het woord gegeven. Als geloof alleen voldoende is, zooals helaas zoo vele menschen schijnen te gelooven, waarom dient er dan nog werk te worden verricht? Het werk evenwel, zoo leeraart het Mormonisme, dient onafgebroken te worden voortgezet. Omdat de kamerling geloofde dat Jezus de Christus was, werd hij daarom zalig gesproken? Neen, maar van hem werd verlangd dat de verordeningen van het Evangelie aan hem werden voltrokken. Wij komen tezamen — zoo vervolgt spreker — om te leeren en daardoor kennis op te doen. Wedergeboorte, (uit water en geest) is eveneens niet alleen voldoende. Dit te staven wordt bewezen door de gelijkenis van den rijken jongeling, die al de geboden had onderhouden, maar van wien nadien nog eene groote opoffering werd gevraagd. De opofferingen evenwel die ook door ons als volk, en als persoonlijkheden, worden gebracht, worden evenals zooveel door de wereld verkeerd en valsch uitgelegd. In de oogen des Heeren zal zulks evenwel aan de waarde daarvan niets afdoen. Ten slotte wordt nog de noodzakelijkheid van voortdurende profetie aangehaald en omschreven.

Walter B. Hanks, President der Groninger Conferentie, met standplaats te Leeuwarden, is thans aan het woord. Blijdschap wordt uitgesproken aanwezig te kunnen zijn, aangezien verondersteld wordt, dat elkeen, met goede bedoelingen ter vergadering gekomen zijnde, een deel van den geest des Heeren met zich mede zal brengen. De wereld kan niet datgene genieten wat ons wordt geschonken, niettegenstaande alle welsprekende woorden waarover zij mag kunnen beschikken.

(Zie vervolg pag. 219).

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
LE GRAND RICHARDS.

Assistent:
B. TIMERSMA.

HULP VOOR DE BEDROEFDEN.

In Januari van dit jaar riep het Eerste Presidentschap in Zion, de Heiligen op eene bijdrage af te zonderen voor de hulp aan de Heiligen in het door den oorlog geteisterde Europa, en den 24sten dier maand werd terzijde gezet als de dag van bijdrage. De Heiligen in Zion beantwoordden met vreugde aan dien oproep, en toonden zeer vrijgevig hun liefde en hun medelijden jegens hunne broederen en zusters in deze landen. Een gedeelte van hetgeen bijeen werd gebracht werd gezonden aan President Hyrum M. Smith, te Liverpool, en hij wederkeerig verdeelde een en ander onder de verschillende zendingen van Europa. Wij eveneens ontvingen een zeer vrijgevig deel, en van den brief van President Smith, de som vergezellende, halen wij het volgende aan:

„Hierbij zend ik u een gedeelte van hetgeen door mij ontvangen was om gebruikt te worden met groote voorzichtigheid en wijsheid, onder de armen en behoeftigen in uwe Zending. Het is bijzondere hulp in eenen tijd van moeite en ellende, en is bijeengebracht door de leden der Kerk die verblijf houden in vredevol Zion. Het dient niet om beschouwd te worden als een fonds waaruit bij voorkeur zou worden geput, of om er een nieuw en voortdurend vloeiende bron van hulp van in te stellen. Het is enkel slechts tijdelijke hulp om bij te dragen in het lenigen gedurende den tijd van den verschrikkelijken oorlog welke zoo menig een tot armoede en nood heeft gebracht en dat nog steeds doet. Belangrijk is het daarom dat u de grootste wijsheid en oordeel in acht zoudt nemen in de verspreiding onder hen die het meeste in nood verkeerden. Weduwen en weezen, zieken en beproefden, en zij, die ontstoken zijn van hunne verzorgers, of van de middelen om voor zichzelf te voorzien, zullen natuurlijk het eerst uwe aandacht moeten hebben. Het bedrag zal niet ver kunnen strekken, maar ik ben zeker dat, onder de leiding van den Heiligen Geest, u in staat zult zijn het tot die zegening te maken waarvoor het was gegeven, tot hen die het meeste in nood zijn. En ik vertrouw dat die Heiligen, welke nog steeds in staat zijn voor zichzelf te kunnen voorzien, niet verlangen zullen dat zij geholpen worden. Eveneens vertrouw ik dat de geest van nijd of van jaloersheid niet getoond zal worden, maar dat allen zich er in mogen verheugen dat zij die in staat zijn voor zichzelf te kunnen zorgen blijmoedig zoo

zullen doen, en dat zoodanige tijdelijke en lievende hulp gekomen is voor die ongelukkigigen welke zich in nood bevinden.

„De Heiligen der Laatste Dagen zijn een wijs en gevoelig volk, over het algemeen vlug om te begrijpen wat recht is, en gewillig om den raad te volgen en de leiding van het Priesterschap. Zij zijn ernstig en opgewekt in hun symphatiën, en vaardig een helpende hand te bieden aan hen die zich in moeite bevinden, en traag om van anderen te ontvangen wat zij niet noodig zijn, of in staat om voor zichzelf te verkrijgen. Daarom gevoel ik mij zeker dat, zoo wanneer deze zaak hen voorgesteld wordt door u, zij allen, hetzij in voorspoed of in nood, zich zullen vereenigen in dankbaarheid tot den Heer, en in het vragen van een zegening op hunne broeders en zusters in Zion, voor hunne welwillende herinnering.

„Ik weet dat de Heer zijn volk liefheeft en dat Hij immer zegenen zal, en voorzien voor hen die getrouw zijn en zijne geboden onderhouden. Hij zal hen die Hem liefhebben nimmer verlaten, en zelfs wanneer zij gedwongen worden moeite en nood te moeten lijden, toch zullen zij nooit zonder hoop gelaten worden, noch van de macht en het geloof om alle dingen te kunnen doorstaan.” En President Smith eindigt zijn brief door zijn beste groeten aan allen te zenden.

Gevoegd bij deze hulp, en de bijdragen alreeds medegedeeld in „De Ster”, ontvingen wij kortgeleden eene som van f 77.25 van de Hollandsche Heiligen in Ogden, Utah, welke som ontvangen werd door bemiddeling van Broeder Evert Neuteboom, voorzitter van het Comité.

Wij wenschen den zegen van onzen Eeuwigen Vader in te roepen op de hoofden van zijne vele Heiligen, wiens harten bewogen zijn geworden met medelijden en liefde voor hunne minder gelukkige broeders en zusters gedurende deze treurige tijden.

Toen de zendelingen allen gedwongen werden Frankrijk en België te verlaten bij het begin van den oorlog, werden wij eveneens verzocht onderzoek te doen naar de behoeften der Heiligen achtergelaten in de vertakkingen te België, welk arbeidsveld voorheen behoorde tot deze zending, en voor dit doel ontvingen wij eveneens eene bijdrage van den President der Europeesche Zending. Elke poging was gedaan om toestemming te verkrijgen België binnen te gaan om de Heiligen op te zoeken, en voor hunne nooden zorg te dragen; zelfs werd een persoonlijke brief gezonden naar den Duitschen Gouverneur-generaal van België, in Brussel, maar wij waren niet in staat toestemming te mogen erlangen. Wij hebben toen de zaak schriftelijk opgevat, en de naam bezittende van één familie van Heiligen in Brussel, door onze lijst van „Steradressen” schreven wij naar die familie, en voor verscheidene maanden hebben wij hen hulp kunnen verleen door geld te zenden door bemiddeling van het gouvernement. Herhaalde pogin-

gen hebben wij gedaan de Heiligen in Luik te bereiken, en ofschoon onze brieven niet terug zijn gezonden, hebben wij toch geen antwoord kunnen krijgen. Tegenwoordig moet onze correspondentie met België gedaan worden op briefkaarten, wijl wij onze latere brieven terug hebben gekregen. Wij gevoelen ons dankbaar tot onzen Hemelschen Vader dat wij in staat geweest zijn een gedeelte althans te kunnen bereiken van Zijn volk in dit ongelukkig land, en de brieven en kaarten van waardeering die wij hebben ontvangen op het hoofdkantoor der Zending, zouden de Heiligen van Zion overtuigen dat hunne liefde en vriendelijkheid beloond is geworden.

President LE GRAND RICHARDS.

VERSLAG DER ALGEMEENE JAARLIJKSCHE CONFERENTIE.
(Vervolg van blz. 213).

Geloof komt door onderzoek, van daar dat persoonlijk onderzoek alle aanbeveling verdient. Vervolging zal weliswaar het deel zijn der Heiligen, maar ook ons groote Hoofd, Christus zelven, is vervolgd en gesmaad geworden en eindelijk ter dood gebracht.

Voorts wordt het woord gegeven aan Zuster Richards, gade van Pres. Le Grand Richards. Met haar aangenaam geluid wordt in enkele liefstellige woorden dank gebracht aan den Heer voor het voorrecht in dezen tijd te mogen leven, en gesproken te zijn uit ouders die voordien reeds leden der Kerk waren. Haalt uit de Schriften aan dat Gods woord niet ledig weder zal keeren, maar doen zal wat Hem behaagt, aangezien 's Heeren woord het Evangelie is. Na een solo van Zuster Eskebache wordt het woord gegeven aan Ouderling Leslie T. Foy, van de Arnheemsche conferentie. Zoo Christus één is, en niet gedeeld, volgens de uitspraken der Schriften, hoe kunnen dan de verschillende soorten van leerstellingen een reden van bestaan hebben? Het Evangelie dient door ons onderhouden te worden op dusdanige wijze als het ons verkondigd was. Verdeeldheid en tegenspraak veroorzaakt altijd onderlinge twist en spot. Wanneer, met terzijdezetting der zelfzuchtige gevoelens, de leeraars der kerken maar wilden luisteren naar de uiteenzetting der eenvoudige woorden van Christus, zou deze twist spoedig een einde nemen. Nog wordt de nadruk gelegd op de wedergeboorte, en aangetoond dat uit geen doode elementen ooit enig leven te voorschijn kan worden gebracht. Enkel door de uitvoering dezer uitgangspunten kan er vooruitgang worden gemaakt. Wij zoeken in anderer overtuiging geene fouten, maar zijn zelven overtuigd dat het beste in ons bezit is. De godsdienst bestaat niet in vormendienst, maar in weldoen. Willen wij de wereld verbeteren dan moeten wij bij ons zelven beginnen. Het is gemakkelijker aan vele menschen te zeggen wat zij moeten doen dan zelven een dier velen te zijn.

Na lofzang door het koor, wordt dankgebed uitgesproken door broeder J. Bertram van Leiden.

De avondvergadering ving aan om 7 uur, en werd gehouden in de zaal „Het Nut”, Oppert 81, waar de twee eerste samenkomsten gehouden waren geworden in de zaal „Excelsior”, St. Janstraat 15, de gewone plaats van samenkomst der Rotterdamsche heiligen. Na zang door het koor, gebed uitgesproken door broeder J. F. Versteeg van de Rotterdamsche vertakking, en nogmaals een loflied door het koor, werd het eerst het woord gevoerd door den leider, Pres. B. Postma. Heftig wordt bestreden een vlugschriftje uitgegeven door onze tegenstanders, waarin de beginselen van het Mormonisme als zedeloos worden verworpen. Spreker uit zich met overtuiging krachtens het feit dat hij lange jaren in Utah heeft doorgebracht, en uitermate vertrouwd is met de zeden en gewoonten van het hoofdlichaam der Kerk. Het Mormonisme is gegeven tot welzijn van het menschedom-zoo zegt spreker —, en dat heeft mij genoopt mijn tehuis te verlaten en deze boodschap ruchtbaarheid te verleen. Aanmoediging dienaangaande wordt doorgaans ondervonden door de huisgenooten in het land des Heeren achtergelaten, ten getuige waarvan door spreker een fragment uit een brief wordt voorgelezen, enkele dagen geleden van huis ontvangen. Met diepen ernst wordt gewezen op de volmaaktheid der kerkorganisatie, die beter is dan ergens anders ter wereld wordt gevonden.

Na een overschoon solo, gezongen door Ouderling Adams, den bekwamen leider van het Rotterdamsche zangkoor, wat eveneens zijn taak zoo meesterlijk vervulde, dat woorden van lof dienaangaande te kort schieten, wordt het woord verleend aan Zuster A. Tiemersma, echtgenoot van Ouderling B. Tiemersma, Assistent-redacteur van „De Ster.” Iets wordt medegedeeld uit den eersten tijd van spreeksters onderzoek betrekkelijk het Mormonisme, terwijl voorts den nadruk wordt gelegd op de vereischte ons gegeven dat wij namelijk Christus lief moeten hebben. Dat zulks niet enkel moet spreken uit onze belijdenis, maar bovenal uit onze daden. Treffend en aangrijpend somwijlen, waren de eenvoudige woorden te voorschijn gebracht, en het geheel der rede, met overtuiging uitgesproken, liet niet na een diepen indruk te maken op het gehoor. Na deze spreekster werd het woord verleend aan den schrijver van ons tijdschrift, die in enkele duidelijke zinnen de vrijheid der goddelijke aanbidding besprak, alsmede de verdraagzaamheid die een groot onderdeel uit hebben te maken van onze levensbeschouwing, en als uitvloeisel hebben te dienen voor het bepalen van onze daden.

De slotrede der conferentie werd uitgesproken door Pres. Le Grand Richards. Spreker acht het spijtig dat niet alles gezegd is kunnen worden wat het Mormonisme voor schoons en waars houdt in den

schoot verborgen. Verder wordt gewezen op de waarde der gehoorde getuigenissen. Naar aanleiding van een berichtje dezer dagen verspreid in een der organen hier te lande, wordt verder gewezen op den laster die weliswaar door de menschen wordt verspreid, maar die den Heiligen opgelegd is, en door den Meester zelve eveneens is verdragen geworden. Dat toch niet alles wat van de „Mormonen” gezegd wordt, laster is, bleek uit het voorlezen van een officieel stuk, waarin een der autoriteiten der Nederlandsche regeering, zeer waardeerende woorden sprak over de toestanden die hij aantrof, zeer tot zijne verwondering, in het land Utah.

Na lofzang door het koor werd deze laatste vergadering met dankzegging gesloten door broeder T. de Reus van Rotterdam.

Een talrijke schare vulde telken keere de vergaderzalen, en waar vooral in de avondvergadering vele vreemdelingen waren op te merken, en aan het eind door een aantal der lokale broeders, alsmede door de zendelingen, druk gewerkt werd met propaganda-lectuur, heeft zonder twijfel deze conferentie een groot nut gesticht, en een steen bijgedragen tot te verspreiding van de kennis van Gods koninkrijk, opgericht in deze tijden.

Vrijdags van te voren was er in de zaal Excelsior een concert gegeven door het koor, wat, naar wij vernamen, eveneens uitstekend slaagde, terwijl tevens nog eene priestervergadering was georganiseerd, waarin als gewoon, heel wat goede en opbouwende dingen onderling werden besproken.

In verband met het feest der onafhankelijkheid der Vereenigde Staten, elk jaar gehouden door heel deze groote republiek, en eveneens in acht genomen door hare kinderen tijdelijk verblijf houdende in vreemde landen, was door de zendelingen op den Maandag, volgende op den conferentie-dag, een uitstapje georganiseerd naar Scheveningen, wat eveneens in alle opzichten slaagde, en waar het den dienstknachten in 's Heeren wijngaard vergund werd een oogenblik te poozen van hun somwijlen moeilijken arbeid.

DE OORSPRONG VAN HET HEELAL.

overgedrukt uit: „SLEUTEL VOOR GODGELEERDHEID”

(Vervolg van blz. 200).

Wij herkennen hem het eerst als een georganiseerd individu of verstandelijk wezen, met zijnen Vader in de eeuwige woningen verblijvende. Deze georganiseerde geest noemen wij een lichaam, omdat hij, alhoewel uit geestelijke stoffen samengesteld, ieder orgaan bezit volgens het voorbeeld en in de gelijkenis of overeenkomstig het uitwendige of vleeschelijke lichaam, hetwelk hij bestemd is ter gelegener tijd te bewonen. De organen van denken, spreken, zien, hooren, smaak,

reuk, gevoel enz. bestaan alle in hunne orde, zooals in het natuurlijke lichaam; het eene de juiste gelijkenis van het andere zijnde.

Dit individuëele, geestelijke lichaam is voortgebracht door den hemelschen Vader, naar Zijne gelijkenis en beeltenis en volgens de wetten der voortteling,

Het was geboren en opgegroeid in de hemelsche woningen, opgevoed in de school der liefde in den familiekring, en te midden der teederste omhelzingen van ouderlijke en broedelijke toegenegenheid.

In dezen eersten proeftijd, in zijn hemelsch tehuis, leefde en bewoog het zich als een vrij en met rede begaafd verstandelijk wezen, volgens zijn eigen wil handelende en, zooals alle andere verstandelijke wezens, onafhankelijk in zijn eigen sfeer. Het was onder zekere wetten geplaatst en verantwoordelijk aan het groote Patriarchale Hoofd.

Dit werd eenen „eersten staat” genoemd. En het is bekend, dat van de geesten, die aldus volgens hunnen wil konden handelen een derde, gedeelte hun eersten staat niet gehouden hebben, daarom nedergevoeren en met banden onder de duisternis tot den oordeelsdag bewaard worden. Hun is niet veroorloofd, zich te vermenigvuldigen, of in de schaal der vooruitgaande wezens op te klimmen; wij zullen hen in dezen staat van gevangenschap en veroordeeling niet verder onderzoeken, want hunne laatste bestemming is niet aan stervelingen geopenbaard.

Den geesten, die hunnen eersten staat gehouden hebben, werd toegestaan af te dalen en vleeschelijke tabernakelen op zich te nemen, in het aanvankelijk bestaan waarin wij hen in onze tegenwoordige wereld vinden en wat wij een tweeden staat willen noemen.

Bij het overschrijden van de lijn, die scheiding tusschen den eersten en tweeden staat maakt, wordt de mensch bewusteloos en in zijn tweeden staat ontwakende, is er wijselijk een sluier over het verleden geworpen.

In zijn sterfelijken tabernakel herinnert hij zich niet de tooneelen en de bekoorlijke verbindingen van zijn eerste vroegste kindsheid in de hemelsche woningen. Daarom begint hij opnieuw met de lessen van ondervinding, zoodat hij op gelijken grond begint met het nieuwgeboren lichaam en tot het weder ontwikkelen van zijne verstandelijke vermogens in opklimmende reeksen, welke gelijken tred houden met de ontwikkeling van de organen en vermogens van het uitwendige lichaam.

Gedurende zijn voortgang in het vleesch kan de Heilige Geest zijne vermogens geleidelijk doen ontwaken; en in een droom of gezicht, of door den geest van profetie openbaren, of liever het geheugen doen ontwaken tot een gedeeltelijk visioen, of tot eene flauwe en half bepaalde herinnering van de vroegere kennis en ontwikkeling. Hij ziet ten deele, en hij weet ten deele; maar nooit zal hij, met het sterfelijk vleesch bekleed, volkomen ontwaken tot de kennis en het

verstand van den voormaligen staat. Het gaat boven zijn begrip, is onuitsprekelijk en zelfs onwettig om geuit te worden.

Zijn tweeden staat gehouden hebbende en de maat zijner verantwoordelijkheid in het vleesch vervuld hebbende, overschrijdt hij de vallei des doods en treedt een derden staat of beproevingsfeer in.

De maat zijner verantwoordelijkheid in de geestenwereld vervuld hebbende, gaat hij door middel van de opstanding des lichaams over tot zijnen vierden staat of sfeer van menschelijk bestaan. In deze sfeer vindt hij zich bekleed met een eeuwig lichaam van vleesch en beenderen, met ieder zintuig en ieder orgaan hersteld, en tot het juiste gebruik geschikt.

Hij is aldus toebereid met organen en vermogens geschikt tot het bezitten en genieten van ieder element der lichamelijke of geestelijke werelden, welke de zinnen kunnen bevredigen of dienen tot geluk van ontwikkelde wezens. Hij heeft omgang, gemeenschap, bemint, denkt, handelt, beweegt zich, ziet, hoort, smaakt, ruikt, drinkt en bezit.

In het kort, al de elementen noodig tot zijn geluk, zijnde gezuiverd, verheven en geschikt voor de sfeer waarin hij zich bevindt, zijn binnen zijn wettelijk bereik geplaatst en dienstig gemaakt tot zijn gebruik.

ONTSLAG EN BENOEMINGEN.

7 Juli 1915. Ouderling Charles S. Clark is eervol ontslagen als President der Amsterdamsche Conferentie, en verliet denzelfden dag Nederland om naar huis te keeren, per S.S. „Nieuw-Amsterdam.” Hij kwam in de zending aan op 31 December 1912, en werd aangesteld om te werken in Amsterdam II; 30 Juli 1913 werd hij overgeplaatst naar Meppel, behorende tot de Groninger Conferentie; 1 Nov. 1913 werd hij verplaatst naar Tilburg, in de Antwerpensche Conferentie; 1 December 1913 verplaatst naar Schiedam, Rotterdamsche Conferentie, en 27 Januari 1914 naar de vertakking in Rotterdam, alwaar hij over de gemeente aangesteld werd te presideeren, tot zijne aanstelling als Conferentie-president van de Amsterdamsche hoofdafdeeling, in Augustus 1914, welke positie hij behield tot den datum van zijn ontslag.

Ouderling Wilford B. Murray is aangesteld Ouderling Clark in zijne roeping op te volgen.

VERPLAATST.

Ouderling John E. Adams is verplaatst van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie.

HUIDIGE STAND DER LOKALE AMBTENAREN.

Sedert het organiseeren der vertakkingen der Zending onder de leiding van het Lokale Priesterschap, bij het vertrek der Zendelingen, zijn de volgende personen ontslagen geworden, aangezien zij vertrokken naar het land Zion:

Ouderling Petrus Johannes Klaphaak, President der Rotterdamsche Vertakking.

Ouderling Herman H. van Rugge, 1ste Raadgever Amsterdam I

„ Johannes Bruin, President Amsterdam I

„ Hendrik Landwaard, President Amsterdam II

welker ontslag de organisaties onder de directie van het Lokale Priesterschap als volgt gerangschikt heeft achtergelaten:

Rotterdamsche Vertakking: Gerrit A. Jongejan, President.

Jacob Dokter, Eerste Raadgever.

Cornelis de Jong, Tweede Raadgever.

Delftsche Vertakking: Teunis de Reus (van Rotterdam) President.

Haagsche „ Johan F. Versteeg (van R'dam) President.

Leidsche „ J. W. Bertram, President.

Dordtsche „ Cornelis de Jong (van Rotterdam) President.

Pieter Dalebout, Eerste Raadgever.

Jacobus Teerlink, Tweede Raadgever.

Amsterdam I Johannes M. H. Meyer, President

Herman Schilperoort, Eerste Raadgever.

Klaas Kaper, Tweede Raadgever.

Amsterdam II Salomo den Os, President.

Gerrit Snijder, Eerste Raadgever.

Abraham Sieverts, Tweede Raadgever.

Utrechtsche Vertakking: B. Tiemersma, President.

Groninger „ Jan Aukema, President.

Jelle Veenstra, Eerste Raadgever.

Dirk Anjewierden, Tweede Raadgever.

Leeuwarder „ Alle Aardema, President.

Harlinger „ Walle Koster, President.

INHOUD:

De wet der tiende . . . Blz. 209	De oorsprong v. h. Heelal Blz. 221
Verslag der Algemeene	Ontslag en benoeming . „ 223
Jaarlijksche Conferentie „ 213	Verplaatst. . . . . „ 223
Hulp v. d. bedroefden. „ 217	Huidige stand der lokale
Verslag der Algemeene	ambtenaren . . . . . „ 224
Jaarlijksche Conferentie „ 219	

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending. Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.